

Telegraful

Organ național-bisericesc

Gratuit
Omor. Internat de fete al Asociațiunii
(Str. Șaguna) Sibiu

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. Pentru America 4 Dolari.

== Ziarul apare Marția și Vinerea ==

Prețul inserțiunilor: un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului „Telegraful Român”, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegraful Român”, Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Principele Basarab Brâncoveanu și reclădirea Sf. Mănăstiri dela Sâmbăta de sus, jud. Făgăraș

— Ilustrul vlăstar, al familiei de Voevozi ai Țării Românești, se adresează către Inalt Prea Sfinția Sa Mitropolitul NICOLAE al Ardealului. — Scrisoarea Principelui. —

Inalt Prea Sfințite,

București, 15 Ianuarie 1927.

Intorcându-mă dela Cezieni unde am petrecut sfintele sărbători cu familia mea, primesc înălțătoarea și prea frumoasa scrisoare pe care Inalt Prea Sfinția Voastră ați binevoit să mi-o adresați, însoțită de documentele privitoare la opera măreață pe care o proiectați, de a reclădi Biserica, precum și Mănăstirea, înființate de Constantin Brâncoveanu la Sâmbăta de sus, spre a face din ele un sfânt locaș de înaltă cultură umană și creștină.

Ideea așa de frumoasă, născută din cugetările Inalt Prea Sfinției Voastre și chemată să dea poporului nostru roade așa de binefăcătoare, îmi umple inima de bucurie, și va fi pentru mine o dulce misiune de a da operei întreprinse de Inalt Prea Sfinția Voastră întregul meu concurs moral și material.

Mai mult ca ori când, după reîntregirea neamului românesc, și după ce s'au dăruit poporului nostru drepturile cetățenești cele mai largi, prin care i se încredințează lui destinele unui neam astăzi liber și de sine stătător, după atâtea veacuri petrecute în durerile iobăgiei, se impune datoria de a lumina spiritele prin cultură și de a înălța sufletele ridicându-le până la sferele superioare unde strălucește sfânta morală creștină propovăduită pentru mântuirea omenirii de Domnul nostru Isus Hristos.

Mă voi ocupa fără întârziere cu adunarea subscrierilor, și nu mă îndoiesc că, fiind dat însemnătatea operei al cărei Inițiator Inalt Prea Sfinția Voastră sânteți, rezultatul demersurilor mele va fi pe deplin satisfăcător.

Personal mă voi înscrie în capul listei, pe care mi-o încredințați, cu suma de Lei 100,000...

Nu vreau să închei această scrisoare fără a mulțumi Inalt Prea Sfinției Voastre, în numele meu și al întregii mele Familii, pentru prețioasele urări ce binevoiți a mi le face cu prilejul sfintelor sărbători, și rog pe Inalt Prea Sfinția Voastră să primiți expresiunea sentimentelor mele cele mai respectuoase și cele mai devotate.

*

(ss) **BASARAB BRÂNCOVEANU.**

Principele Basarab Brâncoveanu, glorios prin originea sa de vlăstar al vechii Familii de voievozi ai Munteniei, nu întâia oară își îndreaptă privirile spre plaiurile ardeleni: Încă în anul 1921, vă să zică înainte cu șase ani, ilustrul urmaș de Domn, adus de dorul să vadă așezămintele sfinte ale străbunilor săi pe pământul de dincoace de munți, participase la peregrinajul din acel an făcut, în frunte cu Mitropolitul Ardealului, la mănăstirea brâncovenească dela Sâmbăta de sus, lângă Făgărașul, a cărui biserică este legată tot de numele lui Constantin Brâncoveanu, cucernicul Voevod din mari și cumplite vremuri.

Familia brâncovenească a dat neamului învățați boeri, i-a dat fii și fiice care, — în conformitate cu tradiția familială, — au devenit ctitori de mărețe așezăminte creștinești, culturale și filantropice.

Ocrotitori ai sfintei biserici, pe timpurile când ideea națională era contopită cu ideea religioasă, vovezii principatelor românești au înzestrat sfintele locașuri, biserici și mănăstiri, cu un belșug de daruri, care se întindea până în cea mai depărtată străinătate.

Această concepție, despre îndatorire în fața credinței strămoșești, s'a păstrat vie și puternică și în vrednicii urmași, aflători în viață ai Familiei Domnitorului, a celui Constantin Brâncoveanu despre care știm că e nemuritor în tradițiile și în legendele poporului nostru poate mai mult decât ori care alt stăpânitor de țară.

Când «boerul vechi și Domnul creștin» se apropia de groaznicul sfârșit de-a fi tăiat de turci, cu «trei coconi», nădejdea și mândria lui de părinte, închipuirea poetică din versul poporului talmăcește faptul așa:

«Brâncoveanul se sculă, față blândă își spală, barbă albă-și plepenă, la icoane se 'nchină... Și cu lacrimi cuvânta: Doamne, fie 'n voia Ta!» — Ear vorbele cele din urmă, ale chinutului Voevod martir, sânt astfel plămuite în acelaș cântec:

«Să știți c'a murit creștin, Brâncoveanul Constantin!»

Viața și-a pierdut-o, dar sufletul lui a rămas pururea viu.

Adevărat creștin, ca și fericiții săi înaintași, și cu înțelegătoare dragoste pentru nevoile poporului de astăzi, grija evlăviosului Principe Basarab Brâncoveanu se îndreaptă, prin rezidirea vechei ctitorii a străbunului său, spre cultivarea și întărirea bunelor calități ale neamului românesc. azi stăpân pe destinele sale, prin o cultură de caracter religios și prin menținerea legii românești în țara cu idealul național înfăptuit și cu aspirații de înaltă propășire în drumul ce-i stă larg deschis.

Rostul faptului princiar îl căutam nu numai în mărimea sumelor bănești puse în vedere, ci în ideea de a povățui și a pregăti poporul nostru în direcție culturală religioasă, păstrând tradiția sănătoasă a trecutului, bogat în fapte creștinești, spre consolidarea neamului și a bisericii lui Hristos.

Pe locul unde vrăjmașii bisericii și ai neamului au surpat sfântul locaș, se va înălța din nou monumentul de pietate prin jertfa credincioșilor cari țin s'aducă prinosul de recunoștință ca dar al tuturor fraților români, liberi și desrobiți, începând dela Chiriarhi și dela coborâtori din Suverani, și până la smeritul creștin al norodului.

Sectanții și tovarășia lor

De sfintele sărbători ale Nașterii Domnului, «Studentii bibliei», dela Cluj, au împrăștiat în țară o «expunere» a credinței lor, cu scop d'a face propagandă pentru lățirea sectei între români.

Lucrul nu este tocmai nou. Căci nu de astăzi, ci cam de multă vreme, vrăjmașii cari nu pot dormi de grija bisericii și a neamului nostru, își înalță capetele când mai îndrăzneț, când mai sfios, sub diferite forme și chipuri: odată ca Studenți în biblie, altădată ca Nazariuși, Sâmbătari, Adventiști, și cum îi va fi chemând.

Numitele «confesiuni» se asamănă mult în scopul urmărit, deoarece ele în realitate nu sânt decât rezultatul influenței comunistilor, a evreilor și a altor dușmani neîmpăcați, cari sub formă «religioasă» ar vrea să desființeze neamul nostru.

Toți cel rătăciți propagă, pe o linie întinsă, și prin deosebite mijloace, mai ales dismembrarea bisericii ortodoxe.

«Studentii bibliei» dela Cluj prin manifestul lor distribuit în țară, acum de Crăciun, descriu în modul cel mai insolent biserica, îndeamnă să se ducă lumea la ei că «omul n'are suflet», că va veni împărțirea lui Hristos de 1000 de ani, că biblia a prezis războiul mondial cu 2500 ani mai înainte... și multe alte sfătoșenii și minuni de acelaș fel.

Pocăitul Ilie Mârza, de profesie ucenic de prăvălie, astăzi își zice «popa pocăiților» din Deva și jur, îmi face ofertă să trec eu, subscrisul, la ei, că voi fi... «Episcop».

Mai mult: S'au pornit asupra credincioșilor ortodocși și frații noștri greco-catolici: In comuna Folt, preotul misionar uniatic ține zile întregi proselitism în favoarea uniaticilor.

Protopopul uniatic Stupineanu, dela Geoagiu, pretinde reversalii, în care se cere ca toți copiii a lor 2 ortodocși să fie botezați greco-catolici, ear pe cantorul meu din Rapoltel l-a invitat să treacă la unație, că-i va mijloci să-l sfințească de preot într-o comună cu uniaticii...

(Observ, în paranteze: La Poiană, uniaticii au primit prin reforma agrară 50 jug., ecleejie, pe seama lor, câtă vreme biserica ortodoxă de vreo 700 suflete, nu are decât cimiterul. Noroc, că la predare n'a avut cine luă în primire darul, nefiind în Poiană uniaticii și nici biserica).

Așa e în Ardeal.

In Basarabia, ne spun ziarele, evreii dau mână de ajutor pentru lățirea sectanților.

Și de sigur, așa se lucrează în nenumărate locuri din țară.

Cerem de aceea stăruitor ca tulburătorii și răsvrățitorii să fie aduși la minte, ear străinii să fie trimiși peste graniță, acolo de unde au venit.

Nedreptățile trecutului trebuie vindicate.

Ear biserica neamului, împotriva tuturor svârcolirilor dușmane, are să-și desfășoare misiunea sfântă de mântuirea și fericirea vremelnică și veșnică a credincioșilor săi, învredniciți de Dumnezeu să trăiască în patrie română și liberă.

Mai ales frații preoți să se pună la lucru, lucru intensiv și luminat, căci numai prin el vom putea răzbi împotriva celor ce uneltesc în contra bisericii.

Pr. Vasile Pășcău.

Nr. 182/1927 Ep.

Notificare oficială

Ministerul de interne direcțiunea comună cu ordinul Nr. 7714/1926, trimis prefecturilor de județ a dispus, ca prefecturile să ia măsuri, ca comunele politice la distribuția lemnului de foc și de construcție din parchetele anuale ale pădurilor comunale să țină cont de trebuințele parohiilor, de preoți și de oficiile parohiale.

Comunele politice sânt îndatorate să provadă cu lemne de foc și construcție din pădurile comunale autoritățile și instituțiile comunale, între cari fiind luată și parohia cu biserica și personalul ei, trebuie să se dea și bisericii și personalului ei lemne în acele comune, unde biserica nu are pădure proprie.

Comunicăm această dispoziție On. oficii protopresbiterale și parohiale, spre a se avea în vedere la satisfacerea trebuințelor de lemne de foc și construcție ale parohiilor.

Sibiu, din ședința consiliului arhiepiscopesc ca senat episcopesc, ținută la 20 Ianuar 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

„Dela Asociațiunea pentru lit. română și cultura poporului român, Astra”.

Pentru lămurire

Prinim următoarele:

Vă rugăm să publicați în prețitul Dvoastră organ de publicitate următorul:

Comunicat

Cu multă părere de rău ia la cunoștință «Astra» că în unele ziare se poartă o campanie de ponegrire a dlui președinte al «Asociațiunii», actualul ministru Vasile Goldiș, și de discreditare a acestei instituții. Pentru lămurirea opiniei publice se aduc la cunoștință cele ce urmează:

Este foarte adevărat că statutele «Astrei» opresc în cadrele instituției să se facă vre-o politică confesională sau de partid, și acest lucru se respectă. Rămâne însă liber oricărui membru al «Astrei» să și exercite drepturile sale cetățenești și credințele sale religioase, așa, precum cred de cuviință și precum îi dictează interesele. Deci: în ceea ce privește dispozițiile luate de dl ministru Goldiș, cu privire la aplicarea legii de organizație bisericească, rămâne o problemă de stat, care se rezolvă de ministerul cultelor, așa precum dictează interesele obștești. Ținem să remarcăm numai că în vederea alegerii dlui președinte Goldiș la Astra, dsa era calificat prin ziarele de toate nuanțele politice din cuprinsul întregii țări și — în special — ale Ardealului, drept om al școalei și al bisericii. Noi cari avem prilejul a lucra mai deaproape pe lângă dsa, ne am putut convinge că calificarea făcută odinioară (chiar și de cei cari îl ponegresc în prezent) rămâne și astăzi îndreptățită, deoarece în cadrele instituției noastre dl președinte rămâne ferventul apărător al tuturor cauzelor care privesc școala și biserica.

În statute nu se prevede faptul că alegerile de președinte să se întâmple, urmându se regula ca după un ortodox să urmeze un gr-cat. — totuși a fost considerată ca o datină, dela care însă adunările generale ale «Astrei» (singurele îndreptățite să aleagă pe președintele) nu s'au abătut pentru întâia oară, deoarece între anii 1877 și 1903 s'au perindat la prezidenția «Astrei» trei președinți de confesiune gr-cat. (Cipariu, Barițiu și Ioan Micu Moldovanu).

Acuzele ce se aduc dlui Goldiș cu privire la conținutul lucrării meritorii, premiate de «Astra», a dlui Ioan Clopoțel, sânt neîntemeiate, deoarece această lucrare a fost prezentată unui comitet de cenzură înaintea venirii dlui președinte Goldiș la prezidenție, ca o lucrare pentru concurs, la premiul Seton Watson. Lucrarea a fost recomandată de acest comitet și întârzierea apariției se datorește faptului că manuscrisul trimis Casei Școalelor a stat rătăcit mai bine de doi ani.

În privința închirierii teatrului din Brașov despărțământului respectiv, atragem atențiunea că conducătorii acestui despărțământ au justificat printr'un comunicat, adresat «Viitorului», neexactitatea acuzărilor aduse. Resumăm chestiunea, declarând că statul nu se obligă la nici o reparație, acestea căzând în sarcina despărțământului, care în două luni, de când are închiriat localul a făcut reparaturi de aproape 200,000

Lei, fără să se poată prevedea că încasările vor fi milioane, așa precum se susținea în ziarile acuzatoare. De altfel intențiile curate ale «Astrei» și dorința de a ajuta și nu de a «jefui» se pot vedea și din faptul că liceul de fete al statului din Sibiu se găsește în clădirile «Astrei», din 1919, fără ca să i se plătească vre-o chirie.

Modestia dlui președinte Goldiș va putea fi atinsă, dar pentru lămurirea opiniei publice sântem datori a aduce la cunoștință, că dsa prin activitatea și interesul ce l-a depus întru realizarea scopurilor «Astrei», merită admirația noastră și lauda tuturor celor ce s'au convins despre această activitate. Menționăm în treacăt: organizarea secțiilor, a despărțimintelor, întocmirea nouilor statute și regulamente, organizarea și patronarea numeroaselor serbări, în care au fost comemorați oamenii mari ai țării și — mai presus de toate — stăruința pe lângă organele competente pentru obținerea mijloacelor materiale la realizarea scopurilor «Astrei» etc.

Este cunoscut de toți cum împrejurările materialiste de astăzi au adus un indiferentism față de idealurile culturale și — deci — față de instituțiile menite spre realizarea acestor idealuri. Sprijinul material public micșorându-se, «Astra» crede că statul este în primul loc chemat să o sprijinească și — dacă nu o poate subvenționa bănește, direct — cel puțin indirect, prin mijloace *neoneroase* de exemplu: prin anumite concesiuni. Consecventă cu întreaga sa activitate, cinstită, din trecut, «Astra» nu a cerut și nici nu i s'a oferit vreodată monopolul în vreo-o asemenea concesiune; ea crede că este just, pentru realizarea scopurilor ei, să obțină astfel de concesiuni, cu atât mai mult, cu cât pe fiecare zi iau extensiune diferitele ei organizații și oricine se poate convinge că pentru buna lor întocmire și funcționare este nevoie de sprijinul pecuniar.

Așa, precum ne-am mândrit cu faptul că guvernul de astăzi are în sânul său patru membri din comitetul central, ne mândrim deci și cu dispoziția ce sperăm să o realizeze dl ministru Goldiș, asigurând buna funcționare a «Astrei» și a altor instituții similare, prin acordarea de concesiuni de cinematografe.

Prin acordarea acestor concesiuni s'ar pune stavilă rularii filmelor imorale și — în același timp — s'ar ușura și metodiza propaganda culturală, în special la sate, prin filme, care ar ajuta mai mult la înțelegerea problemelor aduse în fața țărânimii.

Activitatea «Astrei» fiind astăzi cunoscută aproape în cuprinsul întregii țări, condamnăm înunată de unii ziariști politici, — cari în dorința de a lovi în persoana dlui președinte Goldiș — amestecă activitatea și rolul societății noastre cu activitatea și rolul dlui ministru, calomniind și «Astra», și pe președintele ei. Nu ne îndoiim însă că diferiți conducători ai partidelor politice — unii chiar membri conducători ai organizației societății noastre — desaproabă, ca și noi, această campanie de discreditare și că vor lua pe viitor măsuri, ca atacurile să nu se repete, lăsând «Astra» cu totul în afara de luptele politice.

«Astra» este a tuturor, și acei cari cu entuziasm lucrează la idealurile ei ar rămâne mahniti și decepționați dacă ar vedea că ea este târâtă în polemici de presă, risipindu-se astfel energiile, care ar putea prea bine fi folosite în alte direcțiuni.

Dr. Octavian Russu, m. p., vicepreședinte al «Astrei». Dr. Gh. Preda, m. p., vicepreședinte al «Astrei».

Despre convertirea lui Zacheu, mai marele vameșilor

— Meditație —

Punctul I:

«Și intrând Isus, trecea prin Ierichon, și iată un om anume Zacheu, și acesta era mai marele vameșilor și era bogat. Și căuta să vadă pe Isus cine este, și nu putea de norod, că era mic de stat. Și alergând înainte, s'a suit într'un dud ca să-L vadă pe El, că pe acolo vrea să treacă» (Luca XIX).

Vom considera începutul convertirii acestui om bogat și puternic între ai săi, fiind totodată un om păcătos, și zgârcit. Zacheu era cel dintâi și cel mai mare inire vameși, pe cari poporul evreu îl ținea de cei mai mari păcătoși și înșelători. Începutul convertirii sale a fost dorința tierbinte de a vedea și de a cunoaște pe Isus, convins fiind că singura vedere a lui Isus îi va aduce ceva câștig. În nădejdea sa n'a fost înșelat, căci începutul mântuirii noastre este de a vedea pe Isus cu credința vie și de a-L cunoaște în așa fel, precum a trăit în lumea aceasta reprezentată și închipuită prin Ierichon, privindu-L ca sărac, blând, umil și răstignit, ca astfel vederea Sa să ne miște atât de mult, încât să ne lăpădam de păcatele și poftele noastre.

O, Isuse, dă-mi și mie dorința prielnică de a Te vedea astfel, că precum «cel mușcat de șerpi adevărați în pustie când se uita la șarpele cel de aramă, trăia» (Num. XXI) tot astfel și eu să mă scap pe deplin de toate păcatele mele, când mă voi uita la Tine, adevăratul Dumnezeu și om răstignit pe cruce sub chip de păcătos.

A doua oară vom lua în seamă țaria dorinței lui Zacheu și stăruința folosită pentru îndeplinirea ei. Ne ținând seamă de considerația lumescă și nesocotind ce vor zice despre el oamenii văzându-l alergând ca un copil, s'a urcat într'un smochin pentru a vedea pe Isus. Din exemplul citat reiese adevărul, că și eu când Dumnezeu îmi inspiră o idee sau o dorință bună, trebuie să las la o parte onorurile acestei lumi pentru a executa dorința inspirată pentru mântuirea mea. Conform mijloacelor utilizate de Zacheu, trebuie să urc și eu smochinul și să las deslătârse, bogățiile și onorurile lumii acesteia, îmbrățișând crucea lui Hristos.

Isuse, care pentru mine Te-ai suit pe arborele crucii unde ai fost disprețuit și defăimat de oameni, fă ca și eu să mă suit pe arborele crucii acesteia, care «celor aleși este puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea, ear peritorilor acestei lumi este nebulie» (I. Cor. 1, 18). Sant si-

gur, Doamne, că, dacă mă voi sui cu duhul, cu ochii milei Tale mă vei privi, așa cum ai privit pe Zacheu.

Punctul II:

«Și dacă a venit la locul acela, căutând Isus l-a văzut pe dânsul: Zachee, grăbește de te pogoară, că astăzi în casa ta Mi se cade să fiu» (Luca XIX).

Vom lua în seamă iubirea infinită și mila lui Isus Hristos care au strălucit în această faptă răspunzând dorințelor acestui vameș, întrucât nu numai că a văzut pe Isus, ci El s'a oferit a-i fi oaspele casei lui. Fiecare cuvânt își are înțelesul. Întâi îl numește pe numele său, de Zacheu, deși nu l-a văzut nici odată, pentru a ne arăta că numele lui îl știe și îl cunoaște ca înscris în cartea vieții. Isus Hristos dorește ca să umple golul care era în numele ce-l purta Zacheu. Deoarece Zacheu înseamnă curat sau îndreptățit, și așa, până acum, folosise cu nedrept acest nume, fiind el necurat și spurcat. Dar, la prima convorbire, pe care a avut-o cu Hristos, a început a se curăți pentru a face parte și el din ceata celor drepti și curați. Isus i-a mai spus: «Grăbește de te pogoară», ca să ne arate marea aplecare ce o avea pentru a aduce la capăt îndreptarea lui, și că nu dorea să peardă nici un moment din ocaziunea binevenită pentru el în justificarea lui Zacheu. Înainte d'a i se slăbi această dorință, Isus a voit a o îndeplini, învățând pe cei cari sânt puși pentru convertirea sufletelor, că îndată ce văd sufletul viu mișcat de puterea dumnezească, să nu întârzie a executa cu fapta *intențiunile concepute*, înainte de a fi risipite prin vântul ispitelor sau veștejite prin țaria persecuțiilor.

De aceea Isus Hristos dorește slujitorilor Săi ca dorințele inspirate în sufletele credincioșilor să le execute cu mare zel, fără a se simți umiliți, pogorându-se din poziția lor înaltă către deaproapele, și fără de a se simți stângeți în misiunea de apostolat, în care tuturor toate trebuie să se facă, conform sfatului Apostolului.

A treia oară a zis Isus: «Astăzi în casa ta Mi se cade să fiu». N'a zis mâine sau altă zi, ci a precizat «astăzi». Lui Hristos nu-i place să amâne intențiunile bune, când știe că se pot îndeplini astăzi, deoarece ziua de azi este sigură, dar cea de mâine e nesigură. De aceea vrea Isus Hristos să făptuim fără amânare, primindu-l pe El ca oaspe, pentru că s'ar putea ca mâine să L dorim, și-atunci să nu izbutim: Isus Hristos va trece pe lângă noi, lăsându-ne la o parte, ca pedeapă pentru neglijența noastră de ieri și pentru refuzul de a-L primi.

De aceea, suflete al meu «astăzi de vei auzi glasul Domnului, să nu-ți învârtosezi inima ta», (Ps. 94) deoarece Domnul astăzi te cheamă și e posibil că mâine nu te va chema, și dacă «astăzi» ți s'a oferit a fi oaspele casei tale, ear tu îl refuzi de a-L primi, se prea poate ca atunci când îl vei chema, nu va veni.

În fine spune Isus: «Mi se cade să fiu în casa ta». Cu alte cuvinte Isus Hristos vrea să rămână în casa lui până ce va desăvârși fapta pe care a început-o, adică îndreptarea lui pe calea cea bună.

FOIȘOARA

„Tatăl nostru“

(Urmare).

de N. NEAGA, licențiat în teologie

Dragostea cuprinde în sine observarea tuturor legilor. «Credința — scrie Augustin — pune temelie casei lui Dumnezeu, speranța înalță clădirea, dragostea o isprăvește» (V. H. Rein: Morala pag. 75).

Iubirea, iubirea de dușmani, o recunoaște și lumina naturală a minții. Ce greu e să trăiești în dușmănie, cât de amare sânt muștrările cugetului, cum se alungă bucuria, cum se acrește viața celor învrăjbiți. Sufletul răsbunătorului e lipsit de orce seninătate, e stăpânit de o continuă zbuciumare; și voluptatea răzbunării cât durează?

Cain ascultând de ura sa, și-a ucis fratele; Iuda, cel plin de ură, suferea grozav.

Prin dușmănie chiar și rugăciunea noastră e abătută dela destinația ei. «În pragul ușei, afară rămân rugăciunile acelor cari la înălțarea lor nu duc cu sine dragostea care să deschidă porțile» (S. Radinger, Die Feindesliebe, pg. 150).

Mărturisirea de credință a bisericii noastre referindu-se la această cerere a rugăciunii «Domnești» învață următoarele: «Dacă noi nu voim să iertăm cele mai mici greșele ale fraților noștri cu cari ne-au mahnit, cum va ierta Dumnezeu păcatele noastre, pe care le-am făcut cu neasemanare mai mari împotriva Lui, prin cari L-am necinstit în toată ziua, în tot ceasul, în tot minutul?» (Mărturisirea ort., răspuns la înrebarea 22-a).

Cererea aceasta n'are să se înțeleagă ca o condiție prin care constrângem pe Dumnezeu în mod imperativ la iertare, ci exprimă subtilitatea lui Dumnezeu în exercițiul dreptății sale, «care dă cununiile nu după rezultatul final al succeselor dobândite, ci după buna intenție a celor ce le săvârșesc», (Dr. S. Ionescu: Atitudini etico-sociale din viața lui Hrisostom, Buc. 1920, pag. 67).

6. „Și nu ne duce pe noi în ispită“.

Spiritul rău izbutește a pune prin Eva o stavilă în calea dezvoltării binelui. Omul se desparte de binele primordial. De atunci drumul lui se bifurcă: unul e al binelui, celalt al răului, o cale duce spre Dumnezeu, alta spre diavol. Între aceste alternative Dumnezeu nu știrbește omului gândul slobod și libertatea de alegere, (Deuter 30, 15—16). Istoria Sfântă ne înregistrează cazuri diferite: Eva, Iuda... au ascultat de diavolul, — Avraam, Iov... de Dumnezeu.

Răutatea originală, care se fundează pe căderea primei perechi, și care e inherentă tuturor oamenilor, propășește prin ispite care ne dau asalturi din toate părțile. Lumea, care pare câteodată atât de frumoasă, ne invită la fel de încercări, iar omul pradă materiei, (Papini: Storiia di Christo, pag. 147) își pierde echilibrul sufletesc, ajunge în situația de a face răul care nu-l vrea, în ispită, care e «acea ocaziune când omul e aproape să cadă în păcat» (Prof. Dr. V. Gheorghiu, Ev. după Matei, curs profesat în Cernăuți, Script).

Astfel purcede și cu noi când se grăbește a merge în sufletul fiecăruia, dar nu se grăbește a ieși, dacă sufletul primitor nu-L înalță.

O, Fiule al lui Dumnezeu, celui veșnic, cu care vii în suflete pentru a-ți face locaș în ele, rogu-Te Doamne, vino și în sufletul meu și rămâi într'însul statornic, ca nici odată să nu-l părăsești, dar nici sufletul meu să nu ajungă la sminteală să Te alunge dela sine. Amin.

Lidarh.

Repartizarea daunelor de război către internații din Ardeal

În 19 l. c. s'a întrunit la ministerul de finanțe sudcomisiunea însărcinată cu repartizarea despăgubirilor de război pentru Ardeal.

A prezidat dl subsecretar de stat M. Ma-noilesc.

La ordinea de zi a fost stabilirea modalităților de repartizare a sumei de 8 milioane lei rămasă din totalul de 27 milioane destinat Ardealului.

Restul de 8 milioane lei erau hotărâți ca despăgubiri pentru internații din Ardeal, după ce alte sume mai importante din cota de 27 milioane fuseseră repartizate diferitelor instituțiuni culturale și bisericești.

În privința împărțirii celor 8 milioane, subcomisiunea a hotărât, ca pe lângă despăgubirile ce se vor împărți global internaților, să se acorde despăgubiri excepționale tuturor acelor personalități, care au jucat un rol important în conducerea politică și culturală a românilor din Ardeal și care, datorită tocmai patriotismului lor, au avut de suferit și mai mari daune morale și materiale la reclădirea războiului de pe urma autorităților maghiare. În sânul acestor personalități se vor stabili trei grupări cu trei categorii de despăgubiri.

Hotărâri definitive în această privință se vor lua de plenul comisiei centrale a despăgubirilor de război.

Glasuri de presă

Cu raport la refacerea Sf. Mănăstiri dela Sâmbăta de sus, cotidianul bucureștean, *Cuvântul*, are, din condeiul dlui *Nae Ionescu*, următoarele aprețieri:

«Înalt Prea Sfințitul Nicolae Bălan, arhiepiscop de Sibiu și mitropolit al Ardealului, a trimis, de ziua Nașterii Domnului, tuturor credincioșilor săi, o epistolă pastorală, cerându-le să contribuie la reclădirea vechii mănăstiri brâncovenești dela Sâmbăta de sus. Scrisoarea însușieftă de un larg și înalt spirit pastoresc găsește cuvinte grave și emoționante pentru îndemnul acesta, pe care îl socotim drept cea mai caracteristică manifestare a ortodoxiei ardeleni dela unire încoace.

Căci nu este vorba numai de reconstituirea unui monument istoric, operă care, e drept, și-ar avea interesul ei artistic și cultural-național, — ci, trecând cu mult peste aceste intenții, de re-

Ispita vine dela diavol (Eva Cain), dela Dumnezeu (Avram), și dela oameni (Salomea-Irod). La toate acestea se adaug primejdile ce vin dela bunurile lumești: frumseță, glorie și alte plăceri de ale simțurilor (Capitaine op. cit. pg. 307).

Intrucât ispita e cauza răului, ea vine dela diavol, însă cu învoirea lui Dumnezeu. Pecând «diavolul ispitește ca să ne submineze, Dumnezeu ispitește ca să ne încununeze (E. Voiutski, *Morala*, partea II-a pag. 222, Cernăuți 1907).

Gravitatea ispitei reiese din cuvintele Mântuitorului: «Privighiați și vă rugați ca să nu cădeți în ispită» (Mat. 26, 41).

Un lucrător mai slab în ogorul lui Hristos e amenințat prin ispită cu pierderea sufletului, și acesta-i o comoară nemărginit de prețioasă. Diavolul a promis Mântuitorului lumea întreagă în schimb. Un «miles crucis» nu se teme că nu le va supune, dușmanul se înfrânge până e mic, ispita la fel se alungă ușor fiind încă în pragul ei. Primul mijloc, de-a repurta cu victorie o ispită, e rugăciunea, al doilea rugăciunea, al treilea ear rugăciunea. (Liguori: op. cit. pag. 265).

Sf. Apost. Iacob referindu-se la acest loc

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— Darul princiar. — Colecta tinerimii. — Altă contribuire. —

Anunțăm, la alt loc al ziarului nostru, generosul dar făcut de Principele Basarab Brâncoveanu, din București.

Cu laudă și sufletească mulțumire amintim propaganda studenților dela Academia teologică Andreiană din Sibiu, care, în urma îndemnului primit dela conducătorii lor, au adunat în vacanța sfintelor sărbători ale Nașterii Domnului o respectabilă sumă.

Au contribuit:	Lei
Principele Basarab Brâncoveanu, București	100,000
Studentii Academiei teologice, Sibiu	12,284
Banca Românească, sucursala Sibiu	3,000
	Lei: 115,284
Suma de mai 'nainte Lei: 312,500	
Suma totală Lei: 427,784	

clădirea unui centru de viață călugărească, înțeles a deveni focar de ofensivă creștină.

Dar refacerea noiei mănăstiri în Ardeal este un lucru nou și întru toate semnificativ. Căci ortodocșii din vechiul regat și din Basarabia, cari își mai dau seamă încă de ceea ce ar putea să însemneze ortodoxia, — dacă, printr-o misiune, i s'ar pune din nou în lucru resursele intime, — au constatat totdeauna cu îngrisorare bunăvoința redusă pe care prelații noștri ardeleni o puneau în înțelegerea problemei călugărești.

Este adevărat, de atâta vreme, în Ardeal tradiția vieții monacale a fost pierdută. Lupta, care de aproape trei veacuri s'a purtat în poarta bisericii ardeleni de răsărit, lovise mai ales în așezămintele mănăstirești. Înfrânta tănguire din «Piângerea mănăstirii Silvașului»:

...De mânia s'a umplut ca un pardos
Și asupra cinului călugăresc s'a întors
Ca de tot să-l prăpădească,
Prin Ardeal să nu se mai găsească,
Mănăstirile de peatră le-au surpat,
Schiturilor de lemn foc li-au dat...

pe care o reproduce «Telegraful Român» dela Sibiu, este o credincioasă resfrângere a realităților istorice de pe vremuri. Biserica noastră de peste munți a fost constransă deci a se desfășura mai ales pe linia de viață a crierului de mir.

De aici, adică din această lipsă forțată de tradiție monacală, autudinea uneori chiar mai mult de cat indiferență a ortodoxiei ardeleni față de puterile spirituale ale călugărismului; de aici și banuiala de tendință laicizantă care, pentru noi, apasă asupra bisericii orientale de dincolo.

Înalt Prea Sfințitul Nicolae al Sibiului ne desminte, și anume prin cea mai bună metodă: printr-o mare fapta creatoare. Să-i fim recunoscători. Și să dorim ca toți oamenii de bine să se grăbească a fi sprijinitori înaltului său gând».

Alte gazete, din capitală și din provincie, au luat de asemenea notă despre plănuita re-clădire și întregire a pomenitului așezământ, și au publicat, în parte sau în întregime, apelul arhieresc dela Sibiu.

Cărți nouă

II

A apărut:

«Activitatea pastorală a preotului» de Pr. D. Voniga. Editura tipografiei și librăriei Dieceane din Arad. — Prețul Lei 40.

Cartea apare cu binecuvântarea Sf. Sinod și a P. S. Sale episcopului Grigorie al Aradului.

Autorul ei este unul dintre cei mai activi autori în domeniul literaturii pastorale; lucrarea sa se dă în mâinile preoților cu recomandarea și a unui distins profesor dela Academia teologică din Sibiu.

În partea I-a autorul face pastorația la *indivizi* și la ocaziile din viața religioasă și bisericească a credincioșilor. Indrumările, întemeiate pe o lungă experiență pastorală, le face mai accesibile prin prezentarea unor modele de alocuții potrivite pentru cazurile anumite.

În partea a II-a se arată pastorația *societă* a preotului.

O pot ceti cu folos și preoții cu mai mulți ani de pastorație; ear pentru cei tineri este un povațitor, de care nu se pot lipsi.

Dăm, pentru mai bună orientare, cuprinsul acestei cărți:

I. Pastorația individuală:

- Vizitele pastorale.
- Cercetarea bolnavilor.
- Vizitele pastorale în școală.
- Preotul în contact cu autoritățile.
- Preotul în contact pastoral cu credincioșii.

zice: «Frații mei, să priviți cu o mare bucurie feliuritele încercări prin care treceți, căci încercarea credinții voastre aduce răbdare». (Iacob 1, 2—3). Diferitele tentațiuni ce ne încearcă în decursul vieții, ne supun unor riguroase examene. Această gimnastică spirituală oțelește puterea noastră de rezistență, mijlocește cunoașterea de sine, nutrește umilința și face să crească aiături de ea alte virtuți. Acestea ne îndeamnă să vorbim mai mult de Hristos, «să ridicăm mai des ochii spre munți de unde vine ajutorul». (Psalm 121, 1). «Tocmai asprimea, violența, slăvia, frica în casă și'n inimă... ratăcirile și dracine de tot soiul, tot ce e rău, îngrozitor, tiranic, răpitor, au servit spre înălțarea speciei om, mai mult decât celelalte condiții. (Nietzsche: *lenseits von Gut und Böse*, pag. 56, la C. Radulescu Motru, *Nietzsche* pag. 39. Buc. 1922, ed. III-a).

Nimeni nu știe ce poate, nimeni nu-și cunoaște slăbiciunea decât prin ispită. Sf. Petru se mândrea că mai de grabă moare decât să se lapede de Hristos, (Mat. 28, 33), dar celce n'a fost încercat nu știe nimic» — cetim la Ecclasiast 24, 9.

Nimic n'a făcut Dumnezeu rău, ci toate le-a făcut foarte bune, (Dr. Spănu op. cit. pag. 95), așa și ispita, e necesară, ea este în mâna lui Dumnezeu «un mijloc educativ, o cură de păcat». (I. Mihailescu, op. citat. pag. 69).

7. „Ci ne mântuește de cel rău“

Scriptura Sfântă ne învață, că Dumnezeu prin activitatea sa absolută, și fără de nici o cauzalitate în afară de sine, a adus la existență inexistența. «Toate printr'însul s'au făcut și fără de Dansul nimic nu s'a făcut ce s'a făcut». (Ioan 1, 2).

Lumea există, răul din ea nu se poate contesta. Dar Dumnezeu care este Dumnezeu al dragostei, Sfânt după însași natura sa, poate fi autorul acestui rău?

Biserica lui Hristos, care clădește pe aceeași autoritate dumnezeiască, des ridică acest vâl punându-ne în mână cheia la înțelesul acestei enigme. Ea învață categoric, că răul este o consecință a abuzului de libertate din partea creaturilor rațional libere, o abatere dela starea na-

f) Pastorația cu prilejul sfințirilor.
g) La alte ocazii.

II. Pastoriția socială:

Cercuri pentru propagandă religioasă.
Cercuri misionare.
Corporațiuni, societăți, reuniuni.
Casele naționale (culturale).
Preotul în viața politică.

B l â n d

Își îndeamnă seara tăcerea încărcată de miresmele câmpiilor aprinse în florile macilor gingași și ale rasurilor fragezi. Tăcerea în pădășul adormit sub stânca muntelui, își țese cu sârg haină nouă, din borangicul umbrelor subțiri și mătăsoase. Le strânge apoi mulțumită în mâinile ei lungi și fine și călcând hoștește le flutură deasupra codrilor ce-și treamătă dragostea pe coștișele de munte, și deasupra mării ce suspină adânc în urma soarelui ucis după dealuri. Imi pare o soartă vitregă ce-și flutură fără milă borangicul durerii deasupra miresmei văduvite...

«Dar îi străpung penumbra mil de ace, Scipind lumini ca plătă de olmaz Și vântul tainic cerul îi desface Și blând sărută luna marea pe obraz».

În grădinile spânzurate pe malurile mării florile se trezesc și în ochi cu roua țericirii își cădelnițază miresmele de vrajă, șoptindu și visuri și povești de dutoasă dragoste...

Fermecat de taina înserării, mă fură credința că numai pentru mine se împodobește cerul cu argintul stelelor tremurătoare; că numai pentru tămăduirea inimii mele își topește luna aurul înflorit în apele mării; că numai mie-mi cădelnițază florile aromele lor îmbătătoare ca vinurile tari; și că numai pentru mine își treamătă codrii visători dragostea pe coștișe...

Și'n clipele acestea ale înserării sfinte, când vrăjii cresc magurii nopții, simt cum mai puternic bate valul vieții în malurile inimii mele însă-nătoșite.

Simt cum tinerețea codrilor și fragezimea valurilor, liniștea odihnitoare a zărilor și visurile înmiresmate ale florilor, simt cum toate se ridică în sufletul meu, ce fumul de tămâie din bisericuța strămoșilor cucernici.

Și strunele inimii mele tremură, parecă le atinge o mână mai ușoară, mai gingașe decât mângâierile mamii... E sufletul mării, al codrilor, al florilor, al cerului cu luna și turmele de stele, el face să vibreze strunele inimii desprinzându-i înnuri de slavă, prinos Celui ce-mi luminează cu dragoste cărările vieții și-mi îmblânzește soarta dușmană...

Stăpâne a toate, mărire ție! Z. Sandu.

turală în care le-a așezat Creatorul. (Comoroșan, Dogmatica specială pag. 238).

«Primul autor și tatăl a toată răutatea este diavolul», (idem pag. 266), despre care Sfântul Ioan zice că dintru început păcătuiește, și pe care Izbăvitorul îl numește «ucigașul de oameni». Existența lui o probează îndeajuns Sf. Scriptură. Așa citim la Matei, că Judecătorul suprem va pronunța, la judecata universală, următoarea sentință celor răi: «Duceți-vă de la mine blăstămaților, în focul cel veșnic, care e gătit diavolului», (Matei 25, 41), ear marele misionar îndeamnă pe cei îndrăciți «să se scape din cursa diavolu lui». (II Tim. 2, 26). În scrierile sfinte obvine el sub numiri foarte diferite, e numit: «satana», (Mat 4, 10, Marcu 1, 13, I Tes. 2, 18), «diavol», (Matei 4, 1, Marcu 1, 34, Luca 4, 33, Ioan 10, 21), «cel rău», (Fapte 19, 15), «vrăjmaș», (Luca 10, 19), «cel viclean», (Ioan 17, 15), «ispititor», (Ioan 4, 3), «stăpânitorul lumii», (Ioan 12, 31), «înger rău», (Psalm 77, 54), «înger nemilostiv», (Prov. 17, 11), «drac», (Iacob 2, 19), «demon», (Mat. 10, 1), «lucifer», (Isaia 14, 12), «velzevuv», (Luca 11, 15).

(Sfârșitul urmează).

INFORMAȚIUNI

Cursul dela Sorbonna, ținut de dl N. Iorga, este cercetat de multe personalități din intelectualitatea franceză și română, precum și de un mare număr de studenți. La deschiderea cursului a luat parte și fostul prinț moștenitor Carol al României.

Tricolorul național. Profesorul universitar, dl G. Dogdan-Duică, a tratat, în două conferințe la Cluj, originea tricolorului român. Conferențiarul constată, că tricolorul nostru s'a născut în timpul revoluției dela 1848. Simbolul naționalității românești a fălăit întâia oară pe Câmpia libertății la Blaj. Steagul însă n'avea atunci culorile de astăzi, ci era albastru, alb și roșu. Un preot l-a păstrat multă vreme. Ideea culorilor venea din vechea țară. Drapelul lui Mihai Viteazul nu era tricolor: avea numai culorile roșu—albă. Regulamentul organic a fixat culorile cavaleriei moldovenesti: roșu—albastru, ear ale celei muntenesti roșu—galben. Tinerii liberali de după 1848 au contopit apoi cele două simboluri, la Paris; ear colonia românească a salutat noul guvern provizoriu dăruindu-i un tricolor național. După 1848 drapelul a rămas neschimbat. Sub Cuza Vodă tricolorul a luat formă oficială. Ardealul a imitat pilda fraților din regat. Stăpânirile ungare au prigonit în toată vremea culorile românești, (cu toate că Budapesta, capitala, are și astăzi aceleași urgisite culori).

Registrul betivilor. În orașul locuit mai ales de săcui, Chezdi Oșorhei, s'a făcut conform legii sanitare, numărătoarea alcoolicii, pentru a fi prezentată ministerului. Au fost introduși în registru 32 alcoolici, dintre 6000 locuitori ai orașului pomenit. Numele celor 32 închinători lui Bacchus este indicat numai cu inițialele lor.

Radio. Pe lângă oficiul poștal Sibiu funcționează o subcomisiune pentru examinarea cererilor de autorizațiuni Radio. Cererile pentru aprobări de instalări de noi posturi radio a locuitorilor din județul Sibiu și Hunedoara, să se înainteze oficiului poștal Sibiu, alăturând actele cerute de lege. Proprietarii posturilor Radio, cari au autorizații, sunt invitați a se prezenta tot la acest oficiu, pentru achitarea taxelor de abonament, aducând cu sine și autorizația originală. Aparatele de recepție radio care nu sunt încă verificate de Direcțiunea Poștelor, pot fi supuse verificării și la numitul oficiu. Popațov, dirigent.

Dela Asociațiune. «Astra» culturală pregătește o serie de conferințe populare, întovărită de diapozitive, pentru proiecțiuni luminoase. Dl prof. la Acad. teologică «Andreiană» din Sibiu, Dr. Gr. Cristescu scrie conferința: Viața lui Isus. Celelalte vor trata: oamenii mari ai istoriei românești, oamenii de seamă ai scrisului și artei românești, prin România, locuri și oameni, despre alcoolism. Afară de aceea se pregătesc conferințe populare, tip, întovărită de fotografii «Dialeme», nu pe sticlă, ci pe pelicule de cinematograf, de proiectat pe ecran: Viața lui Isus, pe urmele apostolului Paul, din Tarsus până la Roma, elemente geografice, țara sfântă, minunile cerului înstelat, electricitatea și agricultura, economia unui gospodăru bun, pomicultura, icoane împotriva alcoolismului, orașul Pompei, etc. Dialemele se pot ușor folosi cu ajutorul unui aparat pitic de proiectat. Conferințele vor apărea pe rând, urmând să se anunțe la timp.

De pe la Sibiu. Un confrate clujan povestește: Deunăzi în autobus veneam dela gară. Doi domni vorbeau nemțește, lângă mine. Unul, pe semne, era sas din Sibiu.

— «Ce e nou prin Sibiu?» l-a întrebat tovarășul.

— «Ce să fie, a căpiat lumea, cu balurile astea».

— «Cum așa?»

— «Uite așa, vezi ce n'ai mai văzut de când ești. Femei bătrâne și mame eu trei-patru copii umblă să ia lecții de dans».

— «Se poate?»

— «Da, domnule. Un prieten m'a rugat aseară, să-l însoțesc. Mergea să și aducă nevasta dela lecția de dans. Era pe la 11 ore. Când am intrat în sală, am rămas trăznit. Femei cu părul aproape alb cu «Bubikopf» și haina până la genunchi, de se vedeau picioarele ca acele ale cailor de Macklenburg, săreau și se strâmbau

în fel și chip, în brațele unor băețandri, de parcă mie îmi era rușine».

— «Ei, și dă o iei prea tragic», îl întrepruse zimbând pe sub musteți tovarășul.

— «Ba, de loc. N'am nimic în contra tineretului, poate să sburde cât vrea. Dar, când vezi lucruri cum am văzut eu aseară că se petrec în neamul nostru, care-i un neam potolit, un neam greoi, să știi că nu-i semn bun, să știi că ne ducem de răpă...»

ȘTIRI LOCALE

Conferințe. Seria nouă a conferințelor din sala prefecturii s'a început în 16 I. c. cu prelegerea dlui medic Dr. I. Stoichița, despre tuberculoză. În 23 I. c. a vorbit dl Dr. V. Stoica, despre Societatea Națiunilor.

Publicațiune. Noi, primarul municipiului Sibiu, aducem la cunoștința tuturor, că începând cu anul nou, toate prescripțiunile legale și statutare referitor la construcția clădirilor se vor aplica cu cea mai mare strictețe; orice abatere dela regulament se va pedepsi, și clădirile executate cu călcarea dispozițiunilor vor fi dărâmate; în deosebi nu se va mai tolera începerea lucrărilor de construcții înaintea eliberării autorizațiunii respective. Primar: Dr. Gortitz; Secretar general: Dr. Bărbat.

Publicațiune. Se aduce la cunoștință generală că termenul de predarea declarațiunilor de impunere pe anul 1927 s'a stabilit până la 31 Ianuar 1927. Pentru revizuirea și impunerea veniturilor proprietăților clădite (case) declarația se va da pe formular Nr. 3, declarându-se veniturile acestor imobile așa cum ele sunt realizate la data facerii declarației. Când imobilul e locuit de proprietar, venitul impus la recensământul din 1923. Pentru impunerea veniturilor din comerț, industrie, profesii și alte ocupațiuni necomerciale, se fac pe formularul Nr. 4. Societățile anonime, comercianții și industriașii cari au registre în regulă și bilanț întocmit, pe formularul Nr. 4 bis. Pentru impunerea venitului global pe formularul Nr. 5. Spre a obține și pe anul 1927 scăderile pentru sarcini familiare sau pentru datorii ipotecare ori chirografare, trebuie să se facă declarație, și la impunere să aducă aceste dovezi. Declarațiunile se predau și se înregistrează la Percepțiile fiscale.

CĂRȚI ȘI REVISTE

Icoane din viața bisericii. Anul 1804. De Matel Voileanu, protopop, consilier arhiepiscopesc. — Volum tipărit în tipografia arhiepiscopescă, în 1926, conține, pe 136 pagini, prețioase însemnări istorice, din protocolul ședințelor consistoriale dela 1804, ca tot atâtea date privitoare la viața bisericii noastre dela începutul veacului al 19-lea. Prețul cărții: 30 Lei. Se vinde la Librăria arhiepiscopescă în Sibiu.

Dela Asociațiune. A apărut Nr. 143 din «Biblioteca populară a Asociațiunii»: «Grivei și alte povestiri» de Dr. Horia Petra-Petrescu. Nouă schițe potrivite ca lectură în șezătorile culturale, (5 Lei, de vânzare la administrația «Astrei» Sibiu, strada Șaguna Nr. 6).

— A apărut a doua ediție, sporită, din buletinul «18 al despărțământului Sibiu al Astrei»: «Ia-mă cu tine». Sfaturi date unuia, care vrea să cetească ceva bun. Se răspundește gratuit, pe cât ajută tirajul, (adresa: «Astra» despărțământul Sibiu, strada Șaguna Nr. 6). Dacă nu se primește broșura, e dovadă că s'a epuizat. Broșura e scrisă mai cu seamă pentru elevi de școală, pentru meseriași, pentru tineretul dela școală, arătându-le o listă întreagă de cărți ieftine, vrednice de citit.

«Veghează» cuvinte creștinești către tineret, este titlul unui interesant volum de 157 pagini, publicat de părintele protoiereu militar, Ioan Dăncilă. Conține cuvinte adresate elevilor școlii militare de infanterie din Sibiu, al căror păstor sufletesc este. Se află la Librăria arhiepiscopescă.

Anunțuri și publicații se primesc cu prețuri cumpătate, la administrația ziarului

Telegraful Român

Nr. 399/1926

(3) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. II. a Șibot, protopopiatul Orăștiei, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreună cu acest post sânt toate venitele statorite în coala B. cu folosința ecleiiei în mărime de 12 jug. cad., strolele uzitate înainte de război după valoarea lor actuală, și câte o zi de lucru dela 280—300 familii.

Casă parohială nu este.

Doritorii de a ocupa această parohie au a-și înainta cererea cu documentele cerute subsemnatului oficiu protopopesc în termenul indicat și au să se prezinte la fața locului în persoană, spre a face cunoștință cu poporul în biserică.

În înțelegere cu comitetul parohial din Șibot, la 5 Decembrie 1926.

Orăștie, 20 Dec. 1926.

Vasile Domșa,
protopop

SEMINȚERIE

ARPAD DERI, Depozit de Semințe,

oferă semințele ei de proveniență germană, **garantate de rasă pură și cu rod**, fie semințe pentru moșii, pentru grădini de legume, fie semințe de flori.

Trimitem prețuri curente gratis și franco.

ARPAD DERI, Cluj str. Regina Maria 10
(127) 6—32

La Librăria Arhidiecezană în Sibiu se află de vânzare:

Legea și statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe române

Prețul: Lei 15.—, plus spese de poștă Lei 5.—

În Librăria Arhidiecezană
se află spre vânzare

Din viețile sfinților

de

Mihail Sadoveanu și D. D. Patrașcanu

I. Spre Emaus

Prețul Lei 45, plus spese postale: Lei 15.

II. Sfintele Amintiri

Prețul Lei 80, plus spese postale: Lei 20.

La Librăria Arhidiecezană, Sibiu,
se află de vânzare: cartea cunoscutei scriitoare *Constanța Hodoș*:

Teatru de copii,

cinci piese într'un act, foarte potrivite pentru a fi jucate la școli și la alte institute de creștere. Prețul: 18 lei, plus porto 5 lei.

Departe de lume,

de aceeași scriitoare, conține cele mai frumoase povestiri. Prețul 40 lei, și 5 lei porto.

La Librăria Arhidiecezană se află în vânzare

Mai Aproape De Tine, Doamne!...

— Meditațiile unui închinător —

De Dr. Gr. Cristescu, profesor la «Academia Teologică» Sibiu. — Prețul 100 Lei.

Ce să citim?

St. Bezdechi: «Bucăți alese din opera Sf. Atanasie cel mare». Pag. 139. Lei 50.

I. I. Beleuță: «Convorbiri asupra legăturilor bisericii cu credincioșii». Pag. 146. Lei 15.

F. Bettex: «Creștinismul și studiul naturii» (traducere). Pag. 298. Lei 45.

M. A. Calnev: «Combaterea sectelor raționaliste» Vol. I—IV. Pag. 239. Lei 60.

A. F. Maunoury—Ciașanu: «Comentariul asupra epistolei Sf. Apostol Pavel către Evrei». Pag. 216. Lei 50.

N. Colan: «La luptă dreaptă» (un capitol de strategie misionară). Pag. 43. Lei 15.

N. Colan: «Sf. Pavel către Filimon». Pag. 34. Lei 10.

Fr. W. Foerster—N. Colan: «Hristos și viața omenească». Vol. I. Pag. 264. Lei 65.

Fr. W. Foerster—N. Colan: «Hristos și viața omenească». Vol. II. Pag. 294. Lei 65.

Dr. Gh. Comșa: «Călăuza și combaterea sectelor». Pag. 126. Lei 25.

Corelli—L. Cosma: «Varava». Pag. 395. Lei 60.

A. C. Cosma: «Când și unde se poate începe evanghelizarea ort.» Pag. 35. Lei 20.

Dr. Gr. Cristescu: «Capernaumel Capernaumel». Pag. 100. Lei 25.

Dr. Gr. Cristescu: «Fapte și orientări creștine». Pag. 102. Lei 30.

Dr. Gr. Cristescu: «Căile de urmat pt. răspândirea învățăturilor creștine în popor». Pag. 22. Lei 5.

Dr. Gr. Cristescu: «Sinteze etico-sociale». Pag. 109. Lei 40.

Dr. Gr. Cristescu: «Un capitol de pimenică ortodoxă». Pag. 78. Lei 30.

Dr. Gr. Cristescu: «Mai aproape de Tine, Doamne». Pag. 320. Lei 100.

Dr. Gr. Cristescu: «Precepția misterului». Pag. 39. Lei 20.

Dr. Gr. Cristescu: «Pentru înviorarea entuzismului pastoral». Pag. 60. Lei 30.

Dr. Gr. Cristescu: «Slujba ta, fă-o deplin». Pag. 94. Lei 50.

I. Dăncilă: «În slujba neamului prin evanghelie». Pag. 200. Lei 50.

I. Dăncilă: «Veghează!» — cuvinte creștinești către tineret. Pag. 157. Lei 60.

Dr. I. Felea: «Simboluri liturgice». Pag. 76. Lei 25.

C. Ionescu: «Inima e cârmaciul minții». Pag. 200. Lei 70.

G. Galaction: «Piatra din capul unghiului». Pag. 111. Lei 50.

Dr. V. Gheorghiu: «Epistola către romani». Vol. I. Pag. 74. Lei 50.

Dr. V. Gheorghiu: «Epistola către romani». Vol. II. Pag. 171. Lei 50.

Dr. V. Gheorghiu: Sf. Evanghelie după Mateiu cu coment. Vol. I. Pag. 240. Lei 160.

Gh. I. Ghia: «Împărăția lui Dumnezeu». Pag. 86. Lei 20.

Arhim. P. Morușca: «Cuvântul lui Dumnezeu și sufletul omului». Pag. 84. Lei 10.

† Nicodem: «Noul Testament». P. 636. Lei 50.

Sheldon: «Adevărul preot». Pag. 260. Lei 40.

Petrov: «Un păstor model». Pag. 224. Lei 70.

Gai-Păunescu: «Evoluția și știința». Pag. 183. Lei 40.

Popescu: «Păr. Ilie Duhovnicul». P. 105. Lei 25.

Dr. N. Popovici: «Manual de drept bis. ort. oriental». Vol. I. Partea I și II. Pag. 32. Lei 90.

A. C. Popovici: Călăuza fericirii adică învățătura vieții după Sfânta Evanghelie. Pag. 80. Lei 15.

Sadoveanu-Pătrașcanu: «Din viețile sfinților». Partea I. Pag. 262. Lei 45.

Sadoveanu-Pătrașcanu: «Din viețile sfinților». Partea II. Pag. 253. Lei 80.

Arhim. Scriban: «Cele 4 evanghelii în una singură». Pag. 296. Lei 80.

Dr. S. Stăncă: «Contribuția preotimii române în războiul întregirii neamului». Pag. 179. Lei 60.

Pr. C. Turicu: «Biserica activă». Pag. 92. Lei 30.

Pr. Țincocă: «Catehismul creștin ortodox». Pag. 203. Lei 40.

Pr. Vintilescu: «Cultul și Erezile». Pag. 180. Lei 70.

Mitropolit Ch. Veniamin: «Efrem Sirul». Pag. 111. Lei 130.

Mitropolit Ch. Veniamin: «Urmarea lui Isus». Vol. I, II, III, IV, V. Lei 30.

Gh. Toma: Spice din lanul credinței. Pag. 44. Lei 20.

Cărțile se pot comanda la Librăria arhidiecezană, Sibiu

A apărut și se vinde în **Librăria Arhidiecezană, Sibiu**

Calendarul Bunului Creștin

(Vechiul Calendar arhidiecezan)

pe anul 1927

Cuprinde bogată materie, cu multe chipuri

Conținutul acestui Calendar este următorul: Izvorul înțelepciunii. Însemnări din 1926. Poveste arabă. Întru slăvirea țării, de M. Sa Regina. Iertare (versuri). † V. Stroescu. Zici una, faci alta. Icoane din țara sfântă. Fel de fel: 1. Din gândirile Reginei. — 2. Cu apă din Iordan. — 3. Mărturisire. — 4. Păstorul înțelept. — 5. Slujbele religioase. — 6. Puterea vinului. — 7. Relele banului. — 8. Doi păstori. — 9. Cântarea copiilor. — 10. Sfaturi bune. — Biserica, măicuța (versuri). Muntele Athos. Moaștele sf. Dumitru. — Colindă ostășească. Corabia lui Noe. Nouă religie în India. Se închină la idoli. După sfatul diavolului. Puterea jertfei. Cântec de stea. Eparhiile bis. ortodoxe. Glume. — Anunțuri diferite.

Chipuri: Mihai, Principe moștenitor. Principele Nicolae. Mitropolitul Nicolae al Ardealului. Mitropolitul Vasile dela Ierusalim. În apele Bosforului. Biserica Sf. Sofia. Golgota. Sf. Mormânt. Peatra Ungerii. Izvorul Sf. Fecioare. Muntele Moria. Moscheia lui Omar. Vila Mitropolitană. Iconostasul catedralei, Sibiu. Strada mitropoliei. Nunta din Cana Galileii. —

În celelalte părți ale Calendarului se află: Cronologia, zilele și lunile de peste an, mersul vremii; Însemnarea târgurilor, întocmite după luni, ș. a.

Calendarul s'a tipărit în două ediții: o ediție cu **Șematismul** bisericii ortodoxe române din Arhidieceza de Alba-Iulia și Sibiu, cu «Evidență» pentru oficile protopresbiterale, parohiale, catiheti și învățători, — și altă ediție **fără Șematism**.

Prețul: Ediția cu Șematism **50 Lei**. Ediția fără Șematism epuizată

Plus porto postal **Lei 10**, și sânt a se trimite înainte prin mandat poștal.

Librăriilor, pentru desfacere peste 10 exemplare, se dă rabat